

STJUE de 19 de novembre de 2019, assumptes C-609/17 i C-610/17

Negativa empresarial a ajornar el gaudiment del període de vacances anuals que excedeix de quatre setmanes (accés al text de la sentència)

Es jutja la situació d'aquells treballadors que tenen reconegut un **període de vacances addicional a l'establert legalment**, en aquells casos en **què coincideix** en el temps aquest període addicional **amb una situació d'incapacitat temporal**. Aquests assumptes es produeixen a Finlàndia i les empreses van denegar als treballadors afectats la possibilitat d'ajornar el gaudiment d'aquells períodes de vacances al moment en què haguessin finalitzat les situacions d'incapacitat temporal.

El TJUE entén que l'art. 7, apartat 1, de la *Directiva 2003/88/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de novembre de 2003, relativa a determinats aspectes de l'ordenació del temps de treball*, s'ha d'interpretar en el sentit que **no s'oposa a normatives nacionals i a convenis col·lectius que contemplen la concessió de dies de vacances anuals retribuïdes que excedeixen del període mínim de quatre setmanes establert en la dita disposició, i que, al mateix temps, exclouen l'ajornament d'aquells dies de vacances en cas de malaltia.**

D'altra banda, segons el Tribunal, l'art. 31, apartat 2, de la *Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea*, en relació amb el seu art. 51, apartat 1, s'ha d'interpretar en el sentit que no és aplicable quan es tracta de les referides normatives nacionals i convenis col·lectius.